

Споделено от хора с аутизъм

"Превръщането на думи в говор беше проблематично за мен. Аз рядко успявах да кажа нещо, когато в разговора беше включен повече от един човек. От друга страна, на хартия думите се изливаха от мен с лекота. Харесвах писането и бях много добра с правописа - факт е, че никога не правех правописни грешки. Бях нещо като речник. След като веднъж видех изписана дума, нейния правопис се запечатваше в мен и аз я използвах винаги, когато е необходимо. Талантът ми не беше оценен в училище. Преподавателката ми мислеше, че преписвам, когато виждаше, че всичко е написано без грешка по време на тестовете за правопис."

Gunila Gerland

"Ако един човек с аутизъм бъде прекъснат докато говори, това често предизвиква сериозна промяна на съществуващата ситуация, което налага започване на фразата или разговора отначало."

J.G.T. van Dalen

"Прекаленото количество постъпваща информация може да причини информационно претоварване. Усещането за него е като при ситуацията, когато един влак закъснява и предизвиква закъснението на всички останали."

Donna Williams

"Аз мисля в образи. Това е все едно пускам различни видео касети във въображението си. Образите са първия ми език, думите - вторият."

Temple Grandin

"Аз разбирам какво означават думите едва, когато ги видя написани на хартия. Дотогава за мен те биват просто звуци."

Therese Joliffe

"Материал, който ми е предоставен само вербално по време на лекции, който не може да бъде прочетен някъде, е проблемен за мен. Аз имам нужда от базисна информация в писмен вид, за да бъда в състояние да уча."

Gunila Gerland

"Моето въображение работи като програмата за компютърна графика, която създава динозаврите за филма "Джурасик Парк" Когато си представям работата на някакъв тип оборудване или работя върху някакъв инженерен проект, това се случва сякаш гледам видео касета в съзнанието си. Мога да наблюдавам нещата под различни ъгли, да ги поставям отгоре или отдолу на съоръжението и да ги завъртам по едно и също време."

Temple Grandin

"Мога ли да разбера номера ви? О, разбира се. Това е най-вероятния начин, по който аз бих отговорила на такъв въпрос, ако изобщо отговоря. За мен това представляваше едно твърдение, без да си давам сметка, че на този въпрос аз трябва да отговоря като дам своя телефонен номер. "Мога ли да взема вашия телефонен номер?" - може би след момент на мълчание ще ме попита той или тя отново. "Да." Това беше най-логичния начин, по който според мен би могло да се отговаря на въпроси. След което ще последва поредното мълчание, докато някой не зададе правилния директен въпрос: "Кажете ми телефонния си номер"

Gunila Gerland

"Бях неспособна да улова интуитивно негласните правила, които управляват социалните взаимоотношения и да "чета" изражението на лицето, тона на гласа, езика на тялото и др."

Clare Sainsbury

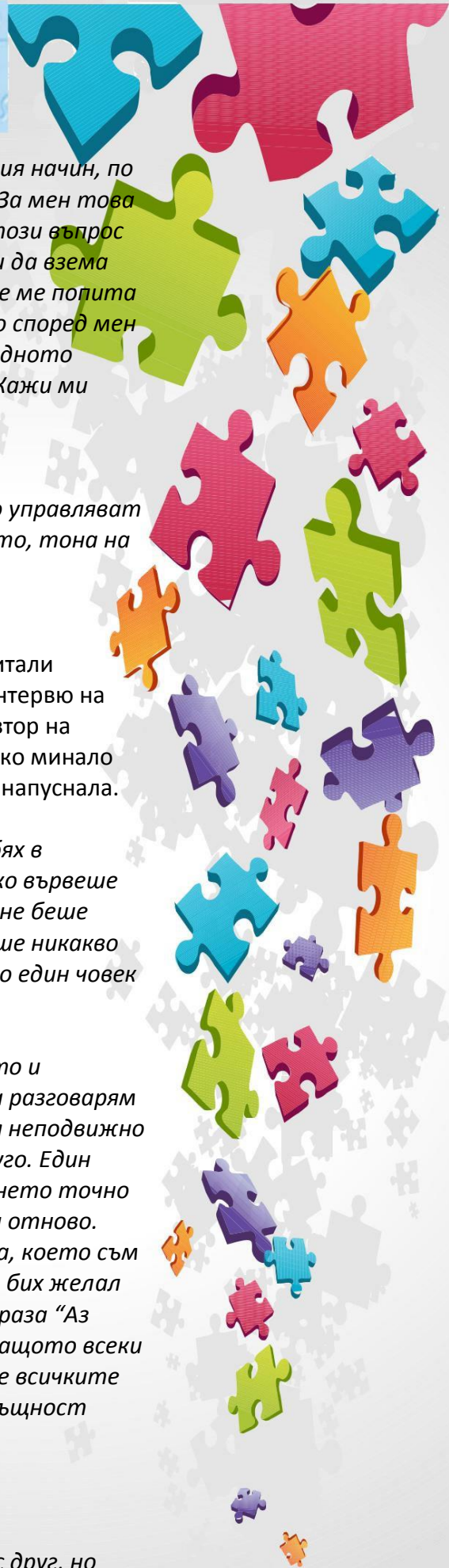
По време на годишното интервю в Центъра за работа с аутисти попитали Доменик Дюмортиер (**Domenique Dumortier**) дали може да даде интервю на журналист. Доменик е жена със средно ниво на функциониране - автор на книгата - "От друга планета" ("From a different planet".) Уви, не всичко минало добре при интервюто: По време на разговора Доминик неочаквано напуснала. Пок-късно тя обяснила реакцията си по следния начин:

"Журналистът беше прав: разговорът вървеше доста добре. Аз бях в състояние да дам ясни и изчерпателни отговори. Всъщност всичко вървеше добре като начало, но той нищо не си записваше..... За мен, това не беше интервю, независимо, че ми беше казано така. За мен това нямаше никакво обяснение. Това ме накара да изпадна в паника. Интервю е, когато един човек задава въпроси, друг отговаря, а първия си води записки."

"Нещо, което е много сложно за хората с аутизъм е съчетаването и правенето на различни неща по едно и също време. Ако трябва да разговарям с някой това отнема толкова енергия за мен, че се налага да седя неподвижно на стола и да се концентрирам върху това, без да правя нищо друго. Един разговор включва не само навързването на мисли, но и калкулирането точно кога да говоря аз, кога другият човек, кога аз трябва да се включа отново. Едновременно с това аз трябва постоянно да си превеждам онова, което съм чула. Налага се да разпознавам, че значението на изрази като "Аз бих желал чаша вода" означават "Дай ми чаша с вода" и проблема беше в израза "Аз бих... Аз бих желал...", което в повечето случаи не ми помагаше, защото всеки път се налагаше да си обясня значението им. Беше ми странно, че всичките начини да бъдеш учтив налагаха използването на думи, които всъщност нямаш предвид."

Разлика между реч и комуникация

"Аз разбрах, че хората използват езика, за да комуникират един с друг, но нямаш представа как се случва това. Имах идеята, че големите думи са

признак за интелигентност и за да се представя като по-умен, аз реших да прочета Random House Dictionary (Речника на Рендом Хаус). Той беше най-големият речник, който имахме. Същият ден след училище, аз започнах да чета дефинициите. Всеки ден четях колкото можех, концентрирайки се възможно най-много. Някъде около 9 седмици по-късно аз приключих с речника. Испитах усещане за сила и могъщество. Бях нетърпелив хората да чуят как използвам научените думи. Едва години по-късно разбрах, че изобщо не съм знаел как да използвам тези думи в контекст. Но когато бях 15 годишен си мислех, че бих могъл да заместя малка дума с голяма, така че всички да възкликнат "Господи, колко е умен!" Когато моят план се провали, бях объркан, разстроен и наранен. В началото бях ядосан на всички, но в последствие разбрах, че все още нямам никаква представа как си разговарят хората един с друг. Не за първи път се почувствах като извънземен - нямах никаква идея как да си общувам с околните бидейки същество от друга планета"

Sean Barron

"Честата смяна на темите при разговор, съгласуваността и последователността им, съчетано с моно преработването на информацията може да се превърне в голямо предизвикателство. Трудно е да бъде спрян безкрайния поток от асоциации според Темпъл Грендин. Тя дава като пример играта със самолетче на бели и черни ивици, която може да предизвика в съзнанието и спомен за това как е яла хамбургер в класната си стая преди години, кой е бил в класната стая този ден, какво е било преподавано, звука който е издавал тебишира по черната дъска и в големи подробности движенията на учителя докато се предвижвал от място на място в класната стая "

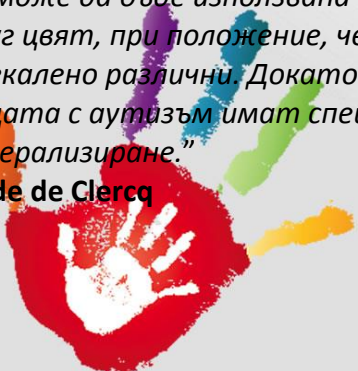
Donna Williams

„Разговорите на хората са акустичен процес, при който един човек издава звуци, толерирани от друг човек, но когато момента приключи, ти можеш да запълниш тишината и сам.“

Simon Carmingelt

"Когато децата чуят за първи път думата "стол", например, за определено време те назовават "стол", всичко онова, на което можеш да седнеш, напр: табуретката, дивана, канапето и др. Тяхното разбиране обаче минава буквалното възприятие и "невидимото" значение се преодолява. При аутистичните деца се случва точно обратното по време на първоначалното формиране на речта. Ако думата "стол" представлява конкретен обект, тя не може да бъде използвана при по-голям предмет за сядане, или за същия в друг цвят, при положение, че външните признаци за разпознаване са прекалено различни. Докато типично развиващите се деца "генерализират", децата с аутизъм имат специфични затруднения за спонтанното генерализиране."

Hilde de Clercq

АА

Асоциация аутизъм

„Ние обаче знаем, че аутистичните деца имат нужда от точно определение, поради затруднението им да мислят “абстрактно”. С оглед да идентифицираш един предмет, който не си виждал преди това като стол, те трябва да игнорират многото различия между конкретни столове и вместо това да се концентрират на техните сходства: това е обект за сядане, който може да бъде преместван, с облегалка, четири крака, направен за един човек”

Hilde de Clercq

